

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numi plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Eară contele Szapary și Români.

Nu mai încapă nici o îndoială, că actualul șef al guvernului unguresc are cel mai mare interes de a fi luat în lumea politică drept omul, care este chemat să câștige pe cetățenii români ai țerilor coroanei ungare pentru „idea de stat”.

Aceasta însă, precum tot mai lămurit se vede, voește să o facă fără multe jertfe, ba fără nici o jertfă pentru cauza maghiarismului, cel mult pentru prețul câtorva concesii mărute, personale, din care nu cauza românească, ci numai singuratici oameni, egoiști sau deșerți, pot câștiga.

Putem merge chiar și mai departe: Nici nu voește contele Iuliu Szapary să-și câștige pe Români cu adevărat, ci mai mult numai să producă în sus și în afară aparența, că „a-câștigat și cestiunea română nu mai există”.

Pe lângă alte simptome ale acestui lucru, înregistrate deja în foaia noastră, se mai adaugă unul recent de tot și tot atât de ciudat în felul său. Articolul din numărul 203 a. c. al „Tribunei” a dat organelor inspirate de fondul de dispoziții privilegii de exploatare în favorul intențiilor ministrului-preșident. Anume cu deplină ostentativitate și nu tocmai cu deplină exactitate scoate la iveală și „Pester Lloyd” și altele pasagiul, în care am țis în articolul citat, că „fără îndoială contele Szapary va isbuti să-și câștige pe Români, îndată-ce va voi să o facă în toată serioșitatea și sinceritatea”.

Am țis mai departe în acel articol:

„Dar socoteala trebuie să fie curată. Pretensiunile Românilor sunt lămurite: Ei nu voesc altceva, decât să poată trăi și să se poată dezvolta ca Români în patria lor. Toate celelalte sunt insinuațiuni calunioase și nemotivate.”

„Ei bine, dacă contele Szapary voește și poate să le dea și să le garanteze Românilor aceasta, atunci *eo ipso* sunt câștigați. Dar spre acest sfârșit se recer multe. Se recere înainte de toate observarea strictă a legilor favorabile Românilor și modificarea celor nefavorabile, create sub regimul nefast al lui Coloman Tisza, sau chiar și mai înainte. Se recere mai departe, ca în viața publică, în parlament, în justiție și administrație Români să fie luați în considerare în proporție cu numărul lor și ținuturile ce locuiesc.”

Dintr'acest pasagiu au făcut gazele guvernamentale un extras tendentios, prezentând lucrul astfel, ca-și-când noi am fi o mărturie, că Români au acceptat actuala stare de lucruri din regatul unguresc, nu mai fac opoziție națională, ci se mulțumesc a cere simplamente nise îmbunătățiri mai mărute de a doua ordine.

Ei bine, cum am țis și mai sus, această apucătură nu este decât o dovadă mai mult, că șeful guvernului unguresc nici măcar nu se gândesc să mulțumească pe Români, ci voește numai a produce aparența, că Români nu mai combat idea de stat maghiar.

Cât de puțin adevărat este aceasta, ar fi absurd să arătăm. Ne mărginim a reproduce încă odată pasagiul, în care în adevăr a culminat articolul nostru citat, atât de fără drept exploatat de foile guvernamentale:

„Cine nu vede, că între împregiurările actuale numai mișcările sau găgăuții ar pute să devieze dela programul național, în care se cuprinde politica noastră tradițională? Căci a se lăsa astăzi condus de oportunism, a intra la învoalea cu cercurile guvernamentale pe altă basă, ear' nu pe cea stabilită în programul nostru național, a se mulțumi cu nisele fărâmițuri de concesii sau de funcțiuni, cu un cuvânt a da guvernului mână de ajutor să facă un nou simulacru de împăcare, cum a fost cel cu Lonyay la 1874 și cel cu „Viitoriul” la 1884: ar însemna a compromite cele mai vitale interese naționale românești și a mina apa pe moara adversarului.”

Acesta este punctul de vedere al nostru și, așa credem, în această privință suntem în deplin acord cu toți Români, care țin la apărarea limbii și naționalității lor și nu au pierdut nădejdea, că nu va dăinui în infinit actualul sistem de opresiune a naționalităților nemaghiare.

Dacă guvernului îi zace la inimă adevărul și dacă voește serios să ajungă la o basă de înțelegere cu Români, atunci foile guvernamentale la acest pasagiu ar fi trebuit să reflecteze.

Ear' pentru-ca guvernamentalii să nu mai fie deloc nedumeriți asupra atitudinii speciale a „Tribunei”, constatăm pentru dînși ceea-ce publicul românesc nu are trebuință să fie constatat, că „Tribuna” prin absolut nimica nu se poate vedea îndemnată a se abate dela atitudinea ce-și este normată în programul, cu care 'i-a început activitatea.

În situațiunea actuală pentru noi au o deosebită importanță două puncte din programul nostru publicat în cel dintâu număr al existenței „Tribunei”, care le punem în vederea tuturor guvernamentalilor:

„4. Drept urmare firească a hotărârii noastre de rezistență pasivă nu vom intra în transacțiuni cu nici unul dintre factorii puterii publice decât după-ce nise vor fi oferit garanții pe deplin sigure, că angajamentele luate față cu noi vor fi pe viitor ținute în toată puterea lor, și ne vom da toată silința să discredităm înaintea poporului pe toți aceia, care ar fi voind să negocieze în numele Românilor fără să nise fi dat asemenea garanții.”

„5. Autonomia Transilvaniei fiind una dintre formele, prin care majoritatea, ba chiar aproape unanimitatea Românilor din țerile supuse coroanei Sfântului Stefan socotese pe din destul asigurată dezvoltarea națională română, vom persista asupra drepturilor de autonomie a Transilvaniei și vom stărui ca toți Români să persiste împreună cu noi.”

Va să țică nimic nu este mai puțin adevărat decât ceea-ce guvernamentalii în interesul stăpânului lor țin a prezenta lumii: Că poporul român sau vr'o parte serioasă a lui a acceptat actuala stare de lucruri din țerile coroanei Sfântului Stefan și a renunțat la lupta națională pe bazele de până acum.

Însă tot atât de adevărat este, că nici guvernul și susținătorii săi nu au renunțat la politica de până acum, continuă a urmări scopurile exclusiviste ale maghiarismului privilegiat și nu vor să admită, că în această patrie mai sunt și alte națiuni cu drepturi de existență și de dezvoltare după firea lor proprie.

Tot atât de adevărat este, că faimoasa „împăcare” a Românilor, despre care se vorbește atât de mult, contele Szapary și ai săi și-o închipuiesc ca pe o tragere pe sfoară a Românilor, pe care voesc să o săvârșească cu ajutorul celor slabi de ânger, creduli, sau interesați dintre noi, fără de a lăsa ceva din politica maghiară de până acum. Cu alte cuvinte nu voesc nimenea să ne împace și să ne câștige, ci numai să ne amăgească cu lucruri de nimic.

Eată două mici dovezi spre aceasta:

Tot în nrul nostru 203 am raportat despre un articol cu miros o'cios

unguresc, în care „Allgemeine Zeitung” din München laudă bunătățile politice de naționalități a contelui Iuliu Szapary, blamând politica de naționalități urmărită în decurs de 15 ani ai stăpânirii sale de dl Coloman Tisza. Așa cum a vorbit „Allgemeine Zeitung” vorbesc guvernamentalii noștri cu străinătatea, dar' aici acasă cu publicul maghiar vorbesc în alt chip.

Astfel „Kolozsvar”, comentând articolul diarului bavarez, țice pentru mulcomirea opiniei publice maghiare:

„Nici contele Szapary, nici ori-care alt ministru-preșident maghiar nu va urmări nici-când o astfel de politică de naționalități, ca și care apare dintre rîndurile lui „Allgemeine”, și ar pute favoriza cândva poftele după statul poliglot.”

În aceeași materie se pronunță destul de caracteristic organul kossuth-ist „Egyetértés” precum urmează:

„Onoare ori-cărei naționalități; dar' puterea în statul maghiar, ba chiar însuși statul este reprezentat prin națiunea maghiară. Nu este așadară posibil aici nici o politică afară de cea națională (se înțelege maghiară). Ori-ce altă politică, ori-ce politică nouă de naționalitate ar fi politică rea. Pe lângă toate semnele ce se arată noi nu voim să credem într'o schimbare a politicii. Dacă însă totuși s'ar întempla această schimbare, întreaga națiune, ca un singur om, ar fi în contra ei.”

Va să țică în privința naționalităților nemaghiare sînt de acord și guvernamentalii și kossuth-istii și toți politici maghiari a nu-și schimba politica lor națională, care tînde spre „statul național maghiar”, adevărat spre moartea națională a nemaghiarilor. Astfel stînd lucrurile, natural că nici Români nu-și vor schimba întru nimica politica lor tradițională, ci vor respinge hotărît veleitățile ipocrite de împăcare ale contelui Iuliu Szapary.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 17 Septembrie st. v.

Măiestatea Sa la Praga.

Comentând într'un prim articol primirea insuflețită a Monarhului în capitata Boemiei, organul liberal vieniez „Neue Freie Presse” scrie între altele: „S'a cercat în toată felurile a demonstra, că poporul ce, atât în poli-

tica internă, cât și în cea externă, voește să umble pe căi diferite de politica imperiului. Dar' toate acestea nu au împedecut ca Praga astăzi să strălucească în colările imperiului, să salute cu entuziasm pe capul imperiului încungiurat de sfetniciei săi și în ciuda tuturor lucrurilor să sërbeze o festivitate cu desăvîrșire austriacă.”

Merge Țarul la Berlin?

„Börsen-Courier” din Berlin scrie, că Țarul în trecerea sa prin Berlin ar fi spus prințului Leopold, că va visita pe împăratul Wilhelm în Berlin, îndată-ce dispozițiunile sale vor permite aceasta.

Intrevedere de ministri.

Lui „Pester Lloyd” i-se telegrafează din Milano, că acolo ar fi vorba, că ministrul rusesc de externe Giers în zilele viitoare va avè o întâlnire cu marchisul Rudini la Como, după care acest din urmă va merge la regele Umberto la Monza.

Germania și împrumutul rusesc.

„Hamburger Correspondent” declară într'un comunicat, că este neînțeleasă scirea dela bursă, că guvernul german ar fi aprobat deschiderea subscripțiunii la împrumutul rusesc, sau ar fi exprimat vr'o dorință în această privință. Adevărat este numai atîta, că guvernul a răspuns cassei de bancă, care a făcut în mod confidențial întrebare, că situațiunea actuală nu dă prilegiu guvernului să intervină în această privință într'o formă oare-care. Acest răspuns este a se înțelege așa, că politica externă nu reclamă a se lua poziție față cu participarea sau neparticiparea capitalistilor germani la împrumuturi străine. Din contra acești din urmă în cele mai multe cazuri vor fi singuri în poziție să înțeleagă raporturile și să lucre în consecuță.

Din Bulgaria.

Țiarul „La Bulgarie” ocupându-se cu schimbarea guvernului din Constantinopol, laudă calitățile fostului Mare-Vizir Kiamil-pașa și politica observată de dînsul cu aprobarea Sultanului față cu Bulgaria. Mai departe accentuează, că Bulgaria în urma poziției sale geografice este un razim

FOIȚA „TRIBUNEI”

Yan Barsuk.

— Novelă. —

— Yan!

— Măria Ta!

— Aici!

Și cu capul plecat, tîrîndu-și picioarele, pentru-ca să aude că nu îndrăznia să se apropie decât tîrît, pădurarul favorit al prințului Horotienko intră în cămăruța, în care ilustra Luminăție avea de obicei să se odihnească după masă.

— Mai aproape!... fiu de căne... și ascultă!

Cu spinarea îndoită Barsuk veni până la cisma stăpânului.

— Mai ești tu tot așa de sigur de mână și ochiul tîu?

— Cu ajutorul lui Dumnezeu da, Măria Ta!

— Bine! Ai să părăsești castelul ca de obicei. Pe urmă vei face astfel, ca să te peară toți din vedere. Cum va fi noapte ai să te întorci în grădină peste ulucile... pe lîngă puț... scii?... și te vei duce să te pui de pază în masivul de tei, în fața ferestrii rotunde, aceea care dă în salonașul albastru.

— A da, Măria Ta!

— Salonașul de sigur are să fie luminat. O să veți pe principesa... și pe contele Alexie Petrovici Baraganin. Să te uiți bine... Cum voiu fi intrat și eu, o să ție la ochi pe contele...

Cocoșat în fotoliul său de trestie, încă mai gârbovit, mai urît ca de obicei, bêtărul Horotienko vorbea cu un glas uniform, deși imperativ. Ochii săi mici scormoniau față pădurarului: nu cetia decât o supunere bestială.

El urmă:

— O să ție la ochi pe contele, dar' nu o să tragi numai decât, vreau eu dintâu el să mă vadă și să mă audă. Înainte ca să-și spargi capul vreau... ca să simtă că moare.

— Da, Măria Ta!

— O să aștepti dar'... cu degetul pe trăgaciul... cât timp nu voiu fi aruncat la pământ batista ce o voiu avè în mână. Atunci Yan!... și ochesce bine. Ai înțeles?

— Da, Măria ta!

— Marș!

* * *

O bestie, acest Barsuk!

El crescuse la noroc; bătut sêlbatic. Nimenea nu-și cunoșea părinții. El nu avea decât un prenume, Yan, și o poreclă Barsuk. Unii credeau chiar, că el nu era Rus, ci Lithuanian; din pricina prenumelui său, singura sa amintire de copilărie, singurul cuvânt ce el sciusese să rostească acelora ce-l găsiseră, în etate de cinci șese ani, sub un tuș de mărăcini, la câțiva pași de șoseaua imperială ce cutriera moșiile prințului Horotienko.

Crescuse prin găinăriile castelului. El trăia acolo, fără-ca să facă nimica, din mila rîndașilor și din fructe furate din grădină. La 16 ani el își făcuse un arcuș și lovia cu o uimitoare adresă perelile și merelile care-și făceau poftă.

Într'o zi, precând el lua o pergamută, a cărei coadă 'i-o tăiasse dintr'o lovitură de săgeată, prințul îl vedu și-l chiamă. Ficiorul care-l aduse era palid de tot.

Dar' Măria Sa avea câteva accese de bunățate: Yan nu primi decât cincisprezece arsuri de nahaika; pe urmă 'i-se frecă spina sângerândă cu sêu; după aceea fu trimis la pădurarul-șef, care-și dădu o pușcă veche ruginită și-și porunci să vîneze blană.

El păstra din blîndeța stăpânului său o amintire recunoscătoare; voi să se facă folositor; se mucci. Pe urmă, era în sângele său vîntoșărea. În curînd el ajunse pe trăgătorii cei mai de frunte. La patruzeci, la cincideci de pași, el băga glonțul său în ochiul dihorilor, scurt, fără-ca să strice pelea.

Câte odată prințul binevoia să examineze blînilile pe care Yan le aducea la castel. Când spusese „bine”, celalalt se ducea cu bucurie la inimă. Și se întorcea la bordeiul său, singur în mijlocul pădurii, fără-ca să schimbe o vorbă cu aceia cu care se întâlnea pe drum, fără-ca să intre să bea un păhar la cărăimă, fără-ca să se uite la pulpele roșii și pline ale fetelor, care sufocate până în brâu, băteau rufele la marginea bălții.

Nu vorbea cu nimenea.

Pe urmă, printre țerani, se vorbea de cîtva timp urîte lucruri despre el. Era temut. Cu drept, poate; căci el nu cunoștea decât o lege: ordinul stăpânului său, și nu avea decât un amor: pușca sa.

* * *

După ceaiul de seară prințul, țicînd că are oare-care ordine de dat, se scusă pe lîngă contele Baraganin, singurul său oaspe

în ziua aceea, sărută mîna tinerei sale neveste și se retrase în apartamentele sale.

Peste o jumătate de oară el se scobori în grădină.

Acolo toate vorbeau de amor.

Amorțite de căldura zilei, flori și plante își reveniau în fire; își amestecau mirosurile. Lampyrele sgăriau aerul cu sborul lor tacticos și se îmbrăcau cu lumini de pirozele, pentru-ca să facă poftă soților lor, ascunși prin foi. Sub iarba grierii spuneau multe și mărute grieroaielor.

Betrînul Horotienko făcu un ocol mare și umblînd pe gazon, pentru a nu 'i-se audă umbletul, ajunse la masivul de tei.

Acolo ești... Bine! Adu-ți aminte de signal! Și cum o fi dat... ca la dihorii, Yan!... în ochiul contelui!

Da, Măria Ta.

* * *

Sigur, ea luptase mult, mica principesă, ea se apăsese multă vreme în contra arțetoarelor rugăciuni ale lui Alexie Petrovici. Dar' el avea douăzeci-și-cinci de ani și ea douăzeci-și-doi.

Deși o scărbaia, deși dînsa eșia aproape nedeșforțată din slabele lui sărutări, mîngăierile senine ale bărbatului său o zăpăciau. Prin desgustătorul supliciu al acestor alipiri moi și viicoase, ea ghicia plăcerile nesfîrșite ale amorurilor tinere, îmbătările puternicelor stringeri, valurile de lavă, care ard până în mēduvă, înlîntările care înec în abisuri de bucurie.

Nu avea oare drept și dînsa, la partea sa de adevărate sărutări? Nu va cunoaște oare nimic altă decât buze puțînd a rachiul, otchichtehennau, căreia prințul cerea friguri

artificiale de luxură? Era oare condamnată a nu fi decât martira poftelor acestui bêtăr?

Și câte fâgădueli... și cât de îmbătătoare!... în ochii lăncezi ai lui Alexie Petrovici.

De sigur, mica principesă nu-și analiza nici desgusturile, nici dorințele; încă nu se roșia, când îngenunchia în fața sfințelor icoane. Dînsa iubia pe Alexie Petrovici. Eată totul. Amorul la douăzeci de ani, ce are mai divin este, că nu se înțelege el însuși.

Însă într'o zi, când tinêrul conte îi jură, că abia de ar îndrăzni să atingă cu buzele o cută a rochiei sale... și jurându-și aceasta, o ardea cu arțenda sa suflare, o inunda cu efluxele virilității sale înebunite, ea fugi în salonașul albastru, camera sa favorită, sacră, unde nici-odată nu întra nimenea, și-și lăsă ca s'o urmeze. Când ei erau singuri, se întorcea acolo.

Și acuma, pe divancicul din fața ferestrii rotunde, radioasă, ea privia, îngenunchiat la picioarele sale, pe acela care încă nu-și era amant, dar' căruia, în fugăria gândurilor sale, ea simția că aparținea cu totul.

„O inima mea! cum te iubesc!” țicea el. Îi înlîntuise talia și o atrăgea, căutându-și buzele. Dînsa, tremurînd, se îndoia, voia să fugă de sărutare. Dar', în curînd, învînsă de spasmul arțetor care-î mușca inima închise ochii... gurile lor se apucară, nu se mai deslipiră...

Yan Barsuk se uita la ei.

Și jos, în fața acestor două ființe, tinere frumoase, care sorbiau viața pe buzele unul altuia, — el rîdea.

pentru Turcia, și speră, că noul cabinet nu va schimba politica, care a stabilit bunele relații între suzeran și vasalul său. În sfârșit dăce „La Bulgaria”: Dacă e permis a regreta retragerea lui Kiamil-Pașa din funcțiune, nu ne împedecă nimic a pune toată încrederea în tactul, onestitatea și pricepera noului Mare-Vizir. Nu ne rămâne decât să urmărim cu atențiune evenimentele, convinși fiind, că nu ne vom înșela în optimismul nostru.

„Times“ din Londra află, că Anglia, Austro-Ungaria și Italia și-au împuternicit reprezentanții să fie în viitor mai puțin rezervați în contactul cu principele Ferdinand.

Francia și Italia.

„Tribuna“ din Roma scrie, că ministrii și secretarii de stat italieni au răspuns la invitarea guvernului francez de a lua parte la desvélirea monumentului lui Garibaldi din Nizza, că fiind încărecați cu afaceri nu pot lua parte, ci designează de reprezentant al lor pe consulul italian din Nizza.

O întimpinare.

Ne voinđ a scurta pe nimenea în dreptul său de apărare, dăm loc următoarei scrieri:

În urma declarațiunii mele referitoare la a adunare generală a despărțământului XI. (Sas-Sebeș) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, convocată pe 30 August a. c. n. prin necompetenții și neautorizații domni Zevedeu Murășan și Sergiu Medean, a apărut în prețitul diar „Tribuna“, numărul 182, un răspuns, apoi în numărul 188 o corespondență și în fine în numărul 91 al „Telegrafului Român“ o altă corespondență.

La cea dintâiu intrare în viață a despărțământului „Asociațiunii noastre transilvane“ se luca în aceste ramuri cu multă însuflețire și adunările generale ale despărțământului erau și pe la noi mai asemenea celor provinciale de aci. — Dar' precum multe lucruri la noi Români, întreprinse cu voință tare și resolută, dela un timp încep a se răci și indiferentismul din ce în ce tot mai mult teren cuprinde, așa slăbise pe la începutul deceniului 80 și activitatea despărțământului nostru, încât în cel din urmă timp invitarea membrilor subcomitetului la o consultare asupra pînierii altei adunări generale anuale poartă numărul 1.

În anul 1881 'mi-se dete mie onoarea de director al despărțământului. — Spre a satisface încrederei puse în mine, nu 'mi-a fost nici un sacrificiu prea mare, numai să aduc despărțământul la vađa de mai înainte. — Aceasta prin sucursul bărbatilor de inimă și adevărată cultură din despărțământul nostru 'mi-a și succes în mare parte, — și poate că îmi succedea și mai mult, dacă nu era și pe atunci ear' domnul Murășan și încă cu unul sau doi de același calibr, care ori biți de patima urei personale și conduși de un fanat-

Da, asta era, amorul: o cursă. Masculul urmărind pe femelă, și alergând ea orbu la moarte, în frenesia sa de a căuta plăcere. Nu cunoșea decât amorul acela, Barsuk; dar' bine-l cunoșea. Nu erau doi ca el, care se scie să imiteze cu građații savante fluerătura întreruptă a dihoarelor în căldură, sberietul vulpoaielor inebonate; și când arunca în vânt chiemarea cerbuoaielor, cei mai bătrâni cerbi se năpustiau prin măracini pentru-ca să vie în fața pucii sale. Doamne sfinte..... câte bestii omorise astfel!

Si fără a părăsi pe costele Karaganin din ochi, înocet sub un colț al caftanului său, pentru-ca să nu se audă crăcnitura cocoșului, Barsuk își încărcă arma.

Deodată el avu o săritură de mirare; și-și trecu mâna pe frunte, pentru a înțelege...

Ars de această lungă stringere de o vultate aproape dureroasă, atât era de tare, dinții scărpinnd în această sărutare ascuțită ca o arsură, amețit, contele Alexie se ridica pe jumătate; puțin câte puțin el îmbrăncia talia aceea care, moale și ascultătoare, 'i-se lăsa.

Mica principesă se ridicase brusc; și în adorabila pudoare a gestului, în frica marilor sei ochi era totodată atâtă iubire și atâtă spaimă, încât Alexie Petrovič nu se gândi decât să se întrebe dacă îi va ierta brutală încercare care îi va viola voltele; și amintind jurămintele recăqu în genunchi și el depuse umilit pe rochia ei cea mai respectuoasă sărutare. Barsuk văduse asta. El văduse și privirea de iubire nebulă, cu care principesa multumi pe Alexie, această privire, în care neconștienții îi promitea de a-i da înapoi cu sutimi plăcerile pe care 'i-le sacrifică ađi-

tism sêlbatic, atât de departe au mers cu persecuțiunile asupra mea, încât chiar și în afacerile despărțământului nu s'au sfiiat a răscoli cu mână brută spre dauna instituțiunii, nisuidu-se a 'mi zădărnici toate întreprinderile și bunele mele intențiuni în calitatea mea de director. — Ba în anul 1883, precând era să țin adunarea generală în comuna Romos, ajunsese acolo înaintea mea epistole la dl notar Laurian Bercianu, ca să facă cumva și să mă compromită.

Numitul domu notar însă, ca om de caracter și Român adevărat, n'a voit să scie de săcăturile și intrigile unor licurici din Sebeș, ci din contră prin stăruința dînsului a avut adunarea generală un astfel de rezultat frumos, ca nicăiri în alte comune.

Aici trebuie să observ, că inimicii mei cei nemărginiți, — doi sau trei căți erau, — n'au aparținut clasei celei adevărate inteligente românesce de aici, ci se țineau numai de coada cea mai extremă a inteligenței.

După terminarea periodului de 3 ani și anume cu ocașiunea adunării generale a despărțământului din comuna Ludoșul-mare în anul 1884 s'a fost ales de director dl protop. gr-or. Ioan Tipeiu, care nu era de față. Dar' acest domn, — ori că nefind membrul „Asociațiunii“, n'a voit să se facă, precum nici ađi nu este, ori că dintr'alte motive, — n'a voit să primească acest post de onoare, și așa a rămas despărțământul un an întreg fără conducător. În acel intere, n dănuicios nici dl Murășan (care de altmintrelea nici nu avea nici o trecere) și nici alți de pe aici nu s'au interesat de treble despărțământului nici cât e negru sub unghie, ci la provocarea comitetului central earăși eu am trebuit să iau lucrul în mână, și fiind earăși ales de director, am condus despărțământul până în toamna anului 1889. În acest an cu ocașiunea adunării generale din comuna Rêhêu am renunțat dela acest post de onoare încă înaintea expirării periodului, în care am fost mai pe urmă ales, și așa s'a ales în locul meu dl Daniil David de director al despărțământului. Dar' acest domn fiind ales imediat după aceea de senator la magistratul din Orăștie și strămutându-și domiciliul, despărțământul nostru ear' a rămas fără conducător în timp de 11 luni, în care nu s'a mai făcut absolut nimic.

În luna lui Decemvrie 1890 primesc eu dela comitetul central următoarea scriptă:

Nr. 279/1890.

Preaonoratului Domn

Ioan Pîso, senator magistratul

în

Sas-Sebeș.

Comitetul „Asociațiunii transilvane“ a dispensat la cererea proprie pe domnul Daniil David, senator în Orăștie, dela purtarea mai departe a oficiului de director al despărțământului Sebeșului, încredințând acest oficiu Preaonorat D-Tale, până-ce adunarea generală a despărțământului, ca organul competent, va întreprinde pașii de lipsă pentru ocuparea lui în toată regula. —

Aducându-ți aceasta la cunoștință, Te rugăm să binevoesci a primi și noua sarcină ce 'ți-o impunem, deslegându-o cu zelul ce Te caracterizează, și nisuid într'acolo, ca și acest despărțământ să se reorganizeze cât mai

Și în fața spiritului acestei bestii se rupse un vël. O lucire năseca într'această inimă sêlbatică dar' tinere.

Sêlbaticul, care studiase așa de bine chemarea femelelor amoroase, rămânea mirat în fața necunoscutului care-l pătrundea. El pricepu o idee nouă delicioasă și uimitoare: pudorea femeii.

Și deși abia pricepută, ca depărtată încă, această lumină ajungea pentru a-i deschide ochii. El cunoșea posesiunea, acum pricepea amorul.

În momentul când închinat la picioarele adoratei, Alexie Petrovič era să se ridice, prințul deschise ușa salonașului și înocet, înocet, sigur de a-și multumi ura, bucurându-se de oroarea pe care o causa, cu gura spumegând și gata de a murdări și a mușca, el merse drept la acest amor ce palpita acolo. Era hidos ca o omidă ce alunecă spre o floare.

Contele Alexie se năpustise în fața priinței pentru a o apăra. Dar' ea atunci sări desprețuitoare, acoperindu-l cu trupul, ne mai tăgăduind nimic, fără frică, în superba mișcare prin care dinsa închise drumul bărbatului său.

Asta era prea mult pentru bătrânul Horotienko. Nebun, ne mai putnd ridica brațul stringend în mână sa încelestată batista care era să slugească de semnal lui Barsuk. Înse în loc de a o arunca la pământ, el o aruncă ca o palmă în obrazul nevetei sale.

Și mirat, de a mai vedé pe contele în picioare, el se întoarse spre fereastră... și căqu trăsniț... ca dihorii.

(După Yan Somianka.)

în grabă, ținându-se în el adunarea regulamantară și alegerile necesare în sensul noiei arondări; spre care scop Vi-se alătură sub ./-prospectul despărțământelor, precum și comitiva de sub nr. 245./

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiu în 1 Decemvrie 1890.

G. Baritiu m. p., Dr. I. Crișian m. p.,
președinte, secret. II.

Am primit deci și această însărcinare onorifică și pentru convocarea adunării generale constituante, așteptam primăvara, făcend însuși din trecut experiența, că astfel de adunări în timp de iarnă nu prea sânt cercetate și scopul nu se ajunge.

Deci mare 'mi-a fost surprinderea înțelegend, că domni Zevedeu Murășan și Sergiu Medean, care, — nefind la o adunare generală de față bărbați mai demni, — se îmbulșiseră ca să fie, veđi Doamne, și ei aleși de membri ai subcomitetului, fără nici o autorisare și fără scirea cuiva, ci singuri numai de capul lor au convocat prin foile publice adunarea generală a despărțământului nostru pe ziua de Trei sfinți (11 Februarie 1891), în care și se arangiasse adecă de învătătorii de aici și o petrecere cu dans. Deși pentru petrecerea anunțată veniseră cățiva străini, dar' la acea necompetentă adunare peste tot foarte puțini au participat, și și acestia numai din curiositate ca să vadă ce o să se întempele. Vêdend numiți convocători puținel efect al convocării lor, au declarat, că „adunarea generală a despărțământului nu se ține, pentru-că timpul e înaintat și oaspeții trebuie să se gate de bal“.

Va să dăcă: Domni Murășan și Medean 'și-au bătut joc de cea mai importantă a noastră instituțiune în chipul cel mai condamabil. — Ar fi trebuit ca acest scandal să-l dau încă pe atunci publicității, dar' nu am ăis nimic, ba din contră îmi dam silința ca să aflu vre-un remediu de apropiere și înțelegere frățească spre a ne pute unii cu toții într'o păreie în privința despărțământului; dar' greu e a isbuti cu păreri bune și lesne este a strica și face rău și celei mai neiseminate persoane. — Așa și domnului Murășan, în continuu agita în contra mea și îmi zădărnicea toți pașii.

Dar' cu atâta nu s'a mulțumit, ci împreună și cu dl Medean se pune și convocă de nou adunarea generală a despărțământului pe 30 August a. c. aici într'o cărcimă, și ca să câștige participanți la acea adunare, arangiază în aceeași ăi și un bal. Adunarea au convoc-o dinșii fără nici o autorisare, fără scirea cuiva, fără a ține cont de prescriesele 30 de ăile, fără de a avé vre-un act la mână și fără-ca să cunoască cel puțin noua arondare a despărțământului.

Nu e dar' nici o mirare, că floarea inteligenței române din acest despărțământ n'a participat la acea adunare, pe care eu o țin cu totul de fără valoare și cred, că și preaonoratul comitet central, care 'mi-a încredințat mie conducerea despărțământului nu poate să aproabe cele pertractate în acea adunare, ci va rămâne consecuent pe lângă dispoșiunile sale.

Să mă întore acum la calumniile pe care domnul Murășan cu atâta îndrăzneală le descarcă mai cu seamă prin răspunsul seu din nr. 182 al „Tribunei“ asupra mea.

Die numai domnul Murășan, căci peste domnul Medean trec de astă dată ca peste unul purtat de nas; de altmintrelea mă voin ocupa de dînsul deosebit cu altă ocașiune.

Mai înainte de toate trebuie să premitt că din cauza indiferentismului regretabil al inteligenței noastre de aici față cu ori și-ce afacere comună, dlui Murășan 'i-se dete câmp liber a întreprinde necompetent de nimă cu cunoscuta-ți îndrăzneală obrasnică multe lucruri. 'I-a succes dînsului prin intimidarea datorășilor dela institutul „Sebeșana“ a-și stoarce mai întâiu alegerea sa de deputat la sinodul eparchial și după aceea la congresul bisericesc; ba cu ocașiunea sesiunii din urmă a sinodului eparchial pretindea, — spre uimirea tuturor și spre ris general, — că să fie ales chiar și de asesor consistorial. — Prin aceste 'i-s'a suit acestui om atât de tare însumea în creastă, încât acuși o să pătească broasca din poveste, care voinđ a se face și ea asemenea unui elefant, s'a tot umflat până când — a crepat.

În sus amintitul seu răspuns dăce domnul Murășan, că convocarea adunării generale a despărțământului pe 30 August a. c. s'a făcut cu consimțământul întregii inteligențe române din Sebeș și din giur. — Acum să mă ierte domni care compun simburele inteligenței române din acest despărțământ, dacă mă întore cătră fiecare direct cu întrebarea, că avut-a careva dintre dînșii mai înainte vre-o scire despre acea convocare? Facă bine și răspundă! Nu, nici cei din Sebeș nu vor pute răspunde cu da, dacă vor voi a mărturisii adevêrul. Mai de parte dăce

domnul Murășan, că din cauza purtărilor mele neromânesci aș și exclus încă demulți ani din sinul inteligenței noastre de aici. Sciu ce purtări înțelege dînsul; dar' despre purtările mele, pe care d-sa le califică de neromânesci, au judecat deja alți bărbați competenți și ne-preocupați, cu care domnul Murășan nu se poate și nu se va pute nici-odată măsura. Eu așa cred, că alegerea mea de atâtea-ori ca director al despărțământului, la care chiar și domnul Murășan 'mi-a dat votul, tot este oareși-care semn de încredere. Apoi oare nu am participat eu și până acum la conferențele inteligenței noastre și nu a fost, chiar domnul Murășan acela, care cu mâna sa proprie 'mi-a scris totdeauna numele meu în invitările la conferențe? Mai departe dăce domnul Murășan, că voese a scoate carul despărțământului înglodat de mine. Dacă dînsul a urmărit cu atențiune toate rapoartele comitetului central în adunările generale provinciale, apoi din acelea s'a putut convinge, că cât timp s'a aflat despărțământul sub conducerea mea, totdeauna a fost în șirul celor laudate, prin urmare eu nu 'l-am înglodat, dar' de sigur se va îngloda d'acoi încolo, dacă cumva comitetul central va aproba arbitrar subcomitet constituit în faimoasa adunare din 30 August a. c. Mai departe dăce domnul Murășan, că din denarii Românilor eu 'mi-aș fi făcut isvor de venit pentru buzunarul meu. S'a grăbit d-sa a da acestei afirmațiuni prin corespondența din nr. 188 al „Tribunei“ un alt înțeles, căci altel 'l-aș fi făcut să mai petreacă ear' într'un loc oare-care, unde a mai petrecut. Avera acestui despărțământ s'a administrat cu toată conșciențiositatea, s'au împărțit o multime de ajutoare la învătăce de meserii și studenți din despărțământ. Ceea ce s'a făcut, s'a făcut în toată regula fără influențarea mea ori pe basa concluserilor adunărilor generale, ori pe cele ale subcomitetului. Bani despărțământului se păstrează de cătră cassarul același nu se află, nici nu intră în buzunarul meu, căți nu s'au împărțit s'au dat pe interese cu cambii și giranți. Deci eu nu numai că n'am rivnit la averea despărțământului, ci din contră pot afirma cu suflet liniștit, că în acel șir lung de ani, în care am condus despărțământul, mult, foarte mult am spesat din buzunarul meu, abstrăgend dela cele multe osteneți și jertfe de timp, avute cu afacerile despărțământului. În fine dăce dl Murășan, că eu sânt sărac, acățăndu-se și de referințele mele sociale. Că sânt sărac, cu aceea are drept, dar' nu 'mi-e rușine a fi; de altmintrelea noi români, — cu excepțiunea domnului Murășan, care sau că per fas et nefas a venit la vre-o avere, sau că are un isvor de venit de care dînsul nici nu scie, nici nu se teme, — cam în genere sântem săraci; ear' ce se ține de referințele mele sociale, apoi îmi permit a le ține pe acelea cu căeva mai presus ca cum sânt ale d-sale.

Ioan Pîso,
senator.

CRONICĂ

M. S. Monarchul la Praga. După-ce M. S. Monarchul a intrat în oraș, cei dintâiu care 'l-au salutat au fost elevii tuturor școalelor, înșiruiți pe unde trecea cortegiul Monarchului. M. S. Monarchul a rămas foarte plăcut surprins și făcend semn cu mâinile copiilor a exprimat locuitorului satisfacția și bucuria, că copiii de școală s'au sculat așa de dimineață și 'l-au salutat cu atâtă entusiasm. În Hradsin, la așa numitele trepte împărătesci, M. S. Monarchul a fost primit de Archiducele Francisc Ferdinand, care sosise tot în acea dimineață. Archiducele era însoțit de cardinalul Schönborn, mareșalul Curții principele Hohenlohe și pitarul Wolkenstein. M. S. Monarchul convorbi puțin cu Archiducele și cardinalul și exprimă locuitorului pentru buna primire mulțumirile și satisfacția Sa. La oarele 9 începură primiriile. M. S. Monarchul a primit întâiu pe principesa Margareta, superioara mănăstirii, împreună cu damele care au înființat fondul mănăstirii aristocratice; au fost primiți apoi în rind: clerul, aristocrația sub conducerea contelui cardinal Schönborn, corpul oficeresc, principele Lobkovitz, președintele adunării provinciale cu delegația, primarul Scholtz cu delegația municipală, rectorii celor două universități și școala de belearte cu delegația, delegația comunității evangeliice, delegația comunității israelite, delegația camerei de comerț, a camerei advocaților și camerei notarilor publici, presidentul reuniunii agromonice, presidentul comitetului expoziției etc. Primiriile s'au terminat la 12 și 3 pătrare. După ameađi la oarele 2 M. S. Monarchul a vizitat expoziția, unde a fost acclamat cu entusiasm de poporația orașului. La expoziție 'l-au așteptat toate autoritățile. Contele Kinsky a rostit un discours în limba germană și chehă, la care M. S. Monarchul a răspuns tot în limba germană și chehă, insistând asupra înțelegerii ce trebuie să domnească între cele două națiuni, germană și chehă. În expoziție un tinér s'a aruncat la picioarele Monarchului și 'i-a dat o petiție, pe care Monarchul a primit-o. După ameađi la oarele 6 s'a dat un prânz pentru 55 persoane. Seara a fost reprezentația de gală la teatrul național cheh, unde M. S. Împêratul a ascultat primul act al operii „Jakobin“.

Întrunirea agricolă dela Săcadate. Ieri, Luni, comitetul reuniunii române de agricultură a ținut la Săcadate o întrunire agricolă. Pe la 9 oare dimineața au sosit aci unii membri ai comitetului în frunte cu presidentul reuniunii dl Eugen Brote și au tras la viceprotopopul părintele Cuteanu. În societatea comitetului se afla și dl Dr. C. Jikeli, reprezentantul renomitate firme englezesci de mașini Clayton Shuttleworth Obiectul întrunirii era prezentarea în activitate a unei mașini de sămênat de grâu. Spre acest scop dl Jikeli pusese la dispoșiune reuniunii o mașină nouă de sămênat sistem Garrett cu 13 rinduri. Părintele Cuteanu pregătise un loc al seu propriu, situat imediat lângă șoseaua dela Glămboc, pentru o fi sămênat cu mașina. Pe la 11 oare s'au intrunit la fața locului atât domnii soșii dela Sibiu, cât și fruntașii comunei Săcadate. Dl Eugen Brote a explicat întrunirii compoșiția și funcționarea mașinei; apoi aceasta a fost pusă în mișcare la 12 oare și a funcționat neîntrerupt până la 3 d. a. În curênd doi-trei din cei prezenți au fost instruiți în manauera mașinii, așa încât în urmă mașina a fost servită numa de Săcadățeni.

Comuna Săcadate are pe Valea-Oltului un hotar foarte extins și cultivă cu predilecțiune grâu. Se găseu în comună mai mulți țărani, care au 30—40 jugere pământ și sămênat câte 10—40 hectolitori grâu. Cu toate aceste nici unul din agricultorii acestei comune nu s'a folosit până acum de mașina de sămênat. Locul sămênat acum prin reuniunea noastră de agricultură va pricinui ca mulți din Săcadățeni și din giur să se oprească înaintea lui și să-și îndemne a se face părtași de foloasele mari ale mașinei de sămênat.

Întrunirea s'a terminat prin o masă frugală, servită în casa ospitală a vrednicului părinte viceprotopop dl Dimitrie Cuteanu.

Contele Albin Csáky și limba maghiară. Contele Albin Csáky a trimis o preamăguitoare adresă consiliului școlar din Timișoara pentru rezultatul satisfăcător ce se face cu limba maghiară în școalele comunale de acolo. Lucrul acesta 'i-a încântat atât de mult pe Nemți, încât cei din Timișoara au mulțumit pentru adresă printr'o altă adresă, ear' cei din Verșeț au hotărît și ei să introducă limba maghiară ca limbă de propunere. Tot așa vor să facă și Nemții din Sopron.

Atentatul dela Boesig. Pertractarea procesului în afacerea atentatului dela Boesig s'a început înaintea tribunalului din Arad la 26 l. c. Tribunalul e compus astfel: Președintele Vincze Miklos; judecătorii Steinitzer Károly și Gallu József; notar Kádár Ákos; procuror Mészáros Tivadar. Acusatul Boghár Károly e apărat de avocatul Múlek Lajos, acușatii români Nicolae Merce și Moise Smărcan sânt apărați de avocatul Barabás Béla, ear' reprezentant al marchisului Sessevalle e avocatul Nemes Zsiga. — Acusatul Moise Smărcan a tăgăduit, că el ar fi tras cu pușca în Franțea, a spus aceasta înaintea gendarmlor numai pentru-că ei 'l-au bătut; tot de teama gendarmlor a mărturisit și înaintea judelei de instrucție. Același lucru îl spune și Nicolae Merce. Au fost ascultați apoi Teodor Merce, tata acusatului, păzitor de noapte, cu pușca cărui se pretinde a se fi făcut atentatul. S'au mai ascultat Moise Smărcan, tata acusatului, apoi morarul Nagy și soția lui, în apropierea cărora s'a comis atentatul, și alți martori, care au depus în favorul acușatiilor, așa că se crede, că ei să fie achitați. Ieri s'a continuat cu desbaterile.

Condamnarea celor dela Batania. Verdctul asupra acușatiilor în revolta dela Batania, comitatul Aradului, a fost pronunțat. Demetriu Pacurar a fost condamnat la 3 ani închisoare, Nagy György la doi ani, Margareta Károlyi la un an, Farsang József la 10 luni, Kresta Radoi la 6 luni, Szekerka Mihály și Timotich Ziva deasemeni au fost condamnați la câte 6 luni închisoare, scootându-se cele trei luni ce au stat deja. Au mai fost condamnate 9 femei și 11 bărbați la câte 6 și 10 luni închisoare, ear' alți 5 la câte 2 și 3 luni închisoare. 14 acușatii au fost achitați. Dintre condamnați au făcut apel contra sentințe 2, între care și acușatii principali Pacurar și Nagy György.

Calcarea unui oficiu postal. Am dat mai ăilele trecute scirea, că la Kabold s'ar fi călcat posta, de unde s'au furat bani. Facenduse o anchetă, s'a descoperit, că nu au călcat hoții oficiul postal, nici n'au bătut pe poștăriță, ci a scornit ea întreaga istorie, pentru-că cheltuisse din banii ce-i avea la oficiu, și n'avea de unde să-și pună la loc. Acum 'i-a pus soru-sa.

Emigrări. În Ungaria, în părțile locuite de Slovaci, țericiere e atât de mare, încât oamenii n'o mai pot suporta, ci pleacă, emigrează chiar în Kongo. Foile budapestane fac gălăgie mare și cer ca guvernul să intervină.

Studentii la facultatea de medicină. La facultatea de medicină din Budapesta studenții se împuținează. Anul acesta nu s'au înscriș în cursul întâiu decăt 170, până-ce în anii precedenți erau și câte 280.

Asasinat în cărcimă. La Pered, comitatul Pojonului, un țeran mai tinér, cu numele Darázs, luându-se la ceartă cu un altul mai bătrân, cu numele Balázs, a tras în acest din urmă cu pistolul, omorându-l îndată.

Bandiți în Ungaria. Se serie din Dobriș, că șeful unei bande de hoși, care a băgat multă vreme groază în poporațiunea de pe Hortobágy, Botos Ferko, a fost prins de către gendarmii la Kis-Léta. Deasemenea au mai fost prinși trei bandiți pe pusta (moșia) lui Bory Béla.

Asasinat misterios. Poliția din Budapesta ear' a fost sesisată asupra unui cas de asasinat, pe urmele cărui cu greu va da însă. E vorba de un cap tăiat, care s'a găsit îngropat în pământ, în apropierea spitalului Szent-János. Capul l'a găsit o îngrijitoare dela spital; era legat într-o pânză și deasupra lui o gazetă.

Calcați de tren. La Budapesta în gara centrală au fost calcați de tren și rupți în bucăți ofițiantul Adolf Holzer de 24 ani, și fata de trei ani a îngrijitorului drumului de fer Iosif Guri.

Emigrări din Bosnia. Din Szabadka, în Bacșka, se serie despre emigrarea a 25 de familii sârbe din Bosnia. Ele se duc în Sârbia, unde împregiurul Pirotulii li-se dă pământ gratis. Se țice, că multe alte familii vor emigra din Bosnia.

Photoplasticum. De astăzi, Marți, începând se vor vedea în photoplasticum din Piața-lemelor locuri de cură indigene de vară și de iarnă, Abbazia, Veldes, mai de parte cataracte, ghețare, lacuri, infundături de o sălbătecie romantică cu ghiață și neaună, tenenuri de vânătoare de câprioare lângă abisuri. De asemenea tablouri din Sibiu și împrejurime.

Zăpadă. Din părțile de Nord ale Ungariei se serie, că în mai multe localități de acolo a căzut zăpadă.

Examenul voluntarilor. Dintre candidații aradani și oradani, după-cum se serie din Oradea-mare, au căzut din 60 candidați 20, va să țică a treia parte. La Cașovia colonelul Spenner permitând candidaților (la artilerie) să răspundă unguresce, dintre 31 candidați o cădută numai unul.

200.000 fl. operei din Budapesta. Foile unguresci spun, că artistă Maria Wilt, care s'a sinucis la Viena, a lăsat 200.000 fl. operei din Budapesta. Bani aceștia era să-i lase operei din Viena, dar' certându-se cu directorul operei Jahn, și-a schimbat testamentul în favorul operei din capitala Ungariei.

Turist perit. Turistul Winter, de origine din Budapesta, urcându-se pe Kanzel, după-cum se serie din Gratz, a cădută într-o prăpastie, de unde n'a mai putut fi scos.

Cutrenur de pământ. Un cutrenur de pământ, destul de pronunțat, s'a simțit alaltăieri la Neuhaus, lângă Viena.

Pelerinagiu la Roma. Sâmbătă la ameați au plecat spre Roma în pelerinagiu cele 300 persoane care s'au adunat la Budapesta. Pelerinii au mers cu un tren separat, în 18 vagoane. Conducătorii lor sunt Robertsek, arangiator, apoi canonicul Rossival, profesorul universitar Kisfaludy Béla, Vargha Dezső, avocat, Venczel rectorul seminarului, conții Zichy János și Jakab. Ei au ajuns ieri la Roma, ear' aji vor fi primiți de Papa, înaintea căruia vor fi conduși de episcopii Császka și Meszlényi.

Ovațiuni francezofile. Joia trecută făcându-se încheierea cursului la grădina zoologică din Petersburg, studenții ruși au făcut ovațiuni pentru Francezi. Au cântat Marselieza, au pronunțat discursuri penru Franca și au înjurat pe Nemți.

Fecunditate. La Charlottenburg soția unui barbier a născut trei copii deodată, doi băieți și o fată. Mama și copiii sânt sănătoși. Barbierul este însurat de doi ani și are deja patru copii, născând întâia-dată soția sa numai un băiat.

Dela Paris la Amsterdam într-o ladă. Cunoscutul croitor vienez Hermann Zeitung, care a fost la expoziția din Paris în ladă, s'a dus acum în ladă dela Paris până la Amsterdam. Care n'a fost mirarea celor din gară, când dând lada în magazin, deodată sare din ea faimosul croitor.

Escrocherie din gelosie. Am scris la acest loc, că șeful gării din Novska, în Slavonia, Katyovska a fost arestat din cauză că a făcut escrocherie în detrimentul statului. Se mai scrie acum că el a comis această crimă din gelosie și răsunare: bănuia, era chiar sigur, că soția sa îl înșală, a făcut astfel o crimă pentru a fi pedepsit, a face să peardă soția sa pensia ce ar fi primit-o după moartea lui.

Vinovații în afacerea catastrofei dela Saint-Mandé. Se serie din Paris, că Sâmbătă s'a dat verdictul în afacerea acușărilor, care au pricinuit catastrofa dela Saint-Mandé. Degenerrois, șeful stației dela Saint-Mandé, a fost condamnat la 4 luni închisoare și 300 franci amendă. Carron, conducătorul trenului, a fost condamnat la 2

ni închisoare și 500 lei amendă. Societatea drumului de fer a fost condamnată să plătească mai multor persoane, astfel d-soarei Vouvin, care și-a perdut atunci părinții și și-a rupt un picior, 75.000 franci, fratelui ei mai mic 25.000 franci, la două văduve, care și-au perdut fiicele și ginerii, câte 1000 lei pe an.

Un nou Robinson. Unui Englez, anume Shmidt, și-a venit pofta să imiteze pe Robinson. El s'a retras pentru mai mulți ani în insulele Gulland, pe Oceanul-Atlantic, ducând cu sine și pe fratele seu, care va juca rolul lui Vineri. Insula este de 250 m lungime și de 60 m. lățime.

Teatru ars. Teatrul „Gaiety“ din Liverpool, unul dintre cele mai frumoase teatre din Anglia, a ars Vineria trecută cu desăvârșire. Moarte de om nu s'a întâmplat.

O tragedie de amor. O dramă sângerosă a produs deunăzi la Bloomington (Anglia) cea mai mare senzație. Un tânăr student în medicină, Oscar Ballard, făcuse cunoștința d-soarei Bertha Ison, cea mai frumoasă fată din Bloomington. Tânărul îi ceru mâna, dar' află că adorata sa e deja logodită cu un altul. Ballard se retrase atunci și făcî o călătorie la Paris, pentru a uita amorul seu în valurile marelui oraș. Dilete trecute, Ballard se întoarse la Bloomington. Prima sa vizită fu la d-soara Ison, care-l conduse cu amabilitate în salon. Aci tânărul student scoase deodată un revolver din buzunar și cu două gloanțe omori pe iubita sa. El năvăli apoi în grădină, unde își descărca în piept ultimele patru gloanțe ce rămăseseră în revolver. Neorocitul muri în aceeași zi la spital.

Sinucis printr-o bombă. Din New-York se anunță, că la 11 l. e. dimineața, un tânăr se prezintă în hotelul Prescott și luă o odaie după- ce se înscrișese în registrul sub numele Frederic de Young. Abia se retrăsese în odaia sa, când fără de veste o explozie îngrozitoare cutremură tot hotelul. Young dăduse foc unei bombe de dinamită și fusese făcut în bucăți. Părți din corpul neorocitului fuseseră asvirite pe fereastră prin puterea exploziviunii și cădură pe stradă la o mare distanță de hotel. Se constată mai pe urmă, că Young era angajat ca ajutor de inginer la o societate de căi ferate. El spusese de multe-ori tovarășilor sei, că vieța e o sarcină și că va alege o metoda de sinucidere, de care vor vorbi jurnalele.

VARIETAȚI.

(O scenă comică.) La ultimele manevre din Germania se petrecu o episod hazlie, care a făcut mult să riță pe împăratul Wilhelm.

Ordonanța unui căpitan din regimentul al doilea de vânători plimba calul superiorului seu, când zări pe un colonel japonez, care făcea parte din suita împăratului.

Soldatul auzise, că oamenii bogați își țin de obicei un lachen negru sau un Chinez și și închipui, că Japonezul galonat e servitor la o casă bogată.

El înaintă spre dînsul fără a sta mult la îndoaală și-l întrebă:

— „Ascultă, bre, la cine stai în slujbă de ești așa de dichisit? Stapânul tău trebuie să fie un om bogat, hai?”

— „Da“, răspuse colonelul, „stăpânul meu are multe parale, ține marca asta și bea în sănătatea mea!“

Plin de bucurie, ordonanța povesti a doua și căpitanului seu aventura ce o avusese cu „nobilul lacheu“.

Căpitanul bănuia îndată cine fusese „lacheu“ și strigă ordonanței să alerge imediat și să ceară scuse colonelului.

Japonezul rise mult de incurcătura soldatului și îi mai dăruia câteva mărci pentru a-l liniști. Camarații colonelului aflară dela dînsul aventura ce avusese și lucrul veni și la cunoștința împăratului Wilhelm, pe care naivitatea soldatului îl amușă foarte mult.

(Porumbei beți.) Un fapt rar, ba probabil chiar unic, s'a produs cu ocazia trimiterii unor porumbei, în Franca. 429 de porumbei fuseseră expediți decătră societățile colombofile din Tours și din Bohalle (Maine-et-Loire). 40 numai se întorseseră la Tours foarte obosiți și neaducându-și aminte de porumbarele lor respective.

În urma anchetei făcute a rezultat, că la stația Port-Boulet, serviciul căilor ferate făcuse greșeala de a pune paserile într'un vagon plin cu coacăză neagră, care e foarte îmbătătoare.

Porumbei mănăcaseră coacăza și se chichiliseră cum se cade.

Cei mai mulți cădură morți beți, puțini se întoarseră la Tours, dar' nu și mai găsiră locașul.

Bibliografie.

„Ecolul Săptămânii“. Apare în Fiecare Duminică în București. Colaboratori: Bacalbașa Anton, Badea Pletea, Sc. Cocorăscu, Cordoneanu, Ioan Catina, M. Canianu, Gh. A. Dinicu, S. I. Grossmann, Giordano, Grigorevici, Gh. din Moldova, Anton Kneisel, Jiquidi, M. Morțun, P. Mușoiu, I. Neștescu, Ioan N. Roman, Ioan Russu, Smara, Raul Stavri, Vermond, Dim. Teleor. etc. etc. Anul I. Nr. 15 dela 15 Septembrie 1891 are următorul cuprins: Vis. Poezie de O. Carp. — O nascere. Novela de Anton Bacalbașa. — Flori de primăvară. Poezie de Ioan Neștescu. — 'I-am tras o palmă. Novela de Stef. Val. — Aș vrea. Poezie de Ioan Catina. — Cronică internațională. De Compil. — Cugetări. De Mocan. — De coadă nici nu-mi pasă. De Th. D. Speranță. — Pauletta. Novela tradusă de Th. Mă. — Departe. Poezie de Ioan N. Roman. — Din mărturisirile altora. Cronică de A. Grey. — Sciri literare și artistice de C. — Anunțuri de administrație. — Cadavrul. Roman tradus de X.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Post vacant:

— Un post de învățător la școala gr.-or. din Hidișelna (dieceasa Aradului), cu salariu în bani 80 fl.; 12 cubule bucate, 6 grâu, 6 cucuruz, 2 vici de fasole, 5 stângiuri de lemne, venitele cantonale întregi.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a-și trimite recursul până în 22 Septembrie st. v. a. c. protopresbiterului Elia Moga.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Posturi vacante:

— Un post de oficial cl. VI. la perceptoratul de dare din Szentes. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial cl. IV. la perceptoratul de dare din Cluj. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial cl. IV. la perceptoratul de dare din Cașovia. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Oradea-mare. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Kecskemét. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial cl. VI. la perceptoratul de dare din Huedin. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de oficial cl. VI. la perceptoratul de dare din Șimleu-Silvaniei. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

Calendarul zilei

18/30 Septembrie 1891

Soliziu: Eumenie. Gregorian: Ieronim.

Soarele: răsare 5,57, apune 5,42

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Septembrie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Diferența din presiune, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului. Data: 29 Septembrie 1891.

Din țeară 26 Septembrie n. 7 oare dimineața

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul. Stațiunile: Budapesta, Sătmăr, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 23 și 29 Septembrie n.

Hotel „Neuriner“. D. n. R. Schura și P. Harezos din Alba-Iulia. Margianu, medic de regiment din Brașov. P. Radanovici din Esseg. Contele Horváth și De Aubin, ofițeri. Teresia Schilda și d-soara R. H. lma din Viena. I. Enökl din Teresiopol. I. Menzer din Arad. B. Resch din Viena, H. Schwarz din Mureș-Ogorheim, L. Schwarz din Budapesta, Heller și Hsgl din Viena, Kalberg din Bistrița, comercianți. Hotel „Meltzer“. Thoț, fabricant din Budapesta. Roman din Mediaș. A. König, conducător de atelier din Brezoiu. M. Wallerstein din Șimleu-Silvaniei. Milkovitch din Doboj și Ed. Roht din Budapesta, antreprenori. Hotel „Habermann“. Albert Herszényi, sergent din Gombos. Hans Sterker din Laibach. Kálai din Cluj.

Economic.

Comunicația cu Orientul. Ministrul de comerț ungăr a înființat, precum aflăm din diarele budapestane, un serviciu direct de pachete decamdată până la Constantinopol și Salonic, prin care pachetele pot ajunge în Orient peste Semlin în trei-patru zile în loc de zece peste Triest. Pe teritoriul ungar pachetele se pot preda la ori și care oficiu postal. Fiecare pachet poate avea o greutate până la 20 kilograme și poate să cuprindă o declarațiune de valoare până la 500 fl. Taxele de mesagerie sînt: a) pe teritoriul ungar taxele postale obișnuite; b) dela Semlin în Orient: o taxă de greutate și anume: până la 2 1/2 chilgr. 80 cr., până la 5 chilgr. 1 fl. 60 cr. ș. a. m. d., după câte 2 1/2 chilgr. cu 80 cr. mai mult; o taxă de valoare și anume: până la o valoare declarată de 50 fl.: 20 cr., dela 50 până la 100 fl.: 40 cr. ș. a. m. d., tot după câte 50 fl. cu 20 cr. mai mult. În direcțiune întoarsă taxele sînt aceleași. În amîndouă direcțiunile există fractura obligată. Pentru ducerea la casă în Constantinopol și Salonic se plătesc taxe separate. În privința garanției sînt normative regulamentele postale. Societatea comercială ungară garantează pe liniile orientale și pentru cazul de vis major. Împachetarea, adresarea și sigilarea are să se facă conform regulilor postale și să se provadă pe biletul de mesagerie cu două declarațiuni. Pe pachet și pe biletul de mesagerie să se indice legibil peste adresă „Mesagerie via Zimony“. Plătirea de vamă se face în Constantinopol și Salonic, ear' în comunicația cu Ungaria la oficiul postal al gării din Semlin. Acest serviciu intră în vigoare cu 1 Octombrie st. n. a. c.

Împrumut român.

„Universul“ anunță, că guvernul român are de gând să facă un împrumut de 75 de milioane în străinătate.

Cumpărări de cereale în România.

Casa Dreyfuss din Paris a cumpărat până acuma 600 de vagoane de grâu în România prin intermediul agenților sei din Botoșani, Bîrlad și Brăila.

Recolta tutunului în Sârbia.

după rapoartele administrației monopolurilor sârbesci, e atât calitativ, cât și cantitativ foarte bună.

Insolvențe.

„Reuniunea creditorilor din Viena“ anunță următoarele insolvențe: Laurențiu Morawitz în Spitz l. Dunăre; Carol Blech (rêmas), comerciant în Trautenau; Adolf și Sigismund Käufler în Müglitz; Teresia Katz în Nyiregyháza; Haim B. Penchas, comerciant în Turnu-Severin; Mihail Krawker, croitor în Viena; Carol Matysov (rêmas), lăcătar în Neustadt; Sali Langbank în Pola; Ludovic Handley în Güns; Arsa Dimitrievici, comerciant în Gross-Erljen; Mita T. Trifunac, comerciant în Alexinaț; Miksa Kesz, comerciant în Gratz; Bernard Kindler, comerciant în Beneschau; Marcu Beym, comerciant în Jaslo; Enric Némethy în Budapesta.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 29 Septemv. Grâu hect 70 până 82 chilo fl. 6.80 până 7,6; grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 5.90 până 6.50, seacă 70 până 75 chilo fl. 5.0 până 6.0, orz 62 până 66 chilo 4. — până 4,0, ovăș 42 până 50 chilo fl. 1.30 până 2,40, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 4.80 până 5,20, mălaiul 70 până 74 chilo fl. 4.50 până 5, — cartofii 69 până 70 chilo fl. 1. — până 1,40, sîmînță de căneapă fl. — până —, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5, — linte 78 până 82 chilo fl. 7. — până 8, — fasolea 56 până 80 chilo fl. 4.50 până 5,50, pisat de grâu 100 chilo fl. 16.00 până 16,0, făină nr. 1 fl. —, până 16,30, nr. 3 fl. —, până 15,30, nr. 5 fl. 14.60 slăniță 100 chilo fl. 54. — până 56, — unsoare de porc fl. 58. — până 60, sebu brut fl. 20. — până 22, — fl. sebu de lumină fl. 34. — până fl. 35, — lumină turnate de sebu fl. 33. — până fl. 40, — săpun fl. 20 până 30, — fîn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, căneapă fl. 32. — până fl. 35, — lemne de foc scate m. cub. fl. 3. — până fl. 3.25, spirt p. 100 l. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 50 cr. până 52, carnea de vițel 38 până 45 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 28. — până 30 cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 24 Septemv. n. s'au notat: unguresci bătrâni gri — cr. până — cr., unguresci gri tineri 48 — cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 49 — cr. până 49 1/2 cr., ușori 50 — cr. până 51 — cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc — cr. până — cr., ușoară 49 — cr. până 51 — cr., românesci, de Bakony, gri — cr. până — cr., transito gri — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci gri 47 — cr. până 48 — cr., transito de mijloc 47 — cr. până 48 cr., transito ușori 48 — cr. până 48 1/2 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta de la 26 Sept. n. 1891

Table with multiple columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes items like Grâu, Bîntăneșe vechiu, etc.

Cursul pteței din Sibiu.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, Ruble rusești. Includes values like 9.24, 10.50, 1.28.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc. Includes values like 103.65, 100.70, 114.50.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Impremutul căilor ferate ung., etc. Includes values like 103.60, 100.50, 115. —.

Bursa de București.

Table with 2 columns: 7 Sept. st. v. — 4 oare p. m. Casa, Renta rom. per 1875 5%, etc. Includes values like 108 —, 39 1/2, 84 —.

Pentru redacțiune responsabili: Andreiu Balțeu.

